

"הרוסים חרא!"

צועקים המארוקאים במיגדל העמק

"אהרוג את המארוקאים!"

אמר עולה צעיר מרוסיה ודרש "עוזי"

זמן רב, היתה השינאה חבויה. ערב ראש-השנה, היא פרצה החוצה. נסיונות הטישטוש החלו מייד, בעוד גופתו של הקורבן עדיין לא התקררה. "הרוצחים היו מסוממים, הם לא ידעו מה שהם עושים", החלה שטיפת המוח.

אבל היתה זו השינאה, שפעמה בחלל האוויר לא מאתמול, לא משילשום. השינאה, שפעמה בחלל האוויר מרגע שעולה חדש ראשון קיבל העדפה, אמיתית או דמיונית, על-פני שכנו הוותיק — והעני.

היה זה אולי מקרה שהשינאה מצד עניי ישראל השנייה לעולים החדשים, פרצה בצורת רצח מבהיל דווקא במגדל-העמק.

המקום והזמן — היו מקריים. ההתפרצות עצמה — היתה צפויה. זה זמן רב.

קלחת המתח העדתי בישראל — בין עניים לעשירים, וזוויזים לספרדים, ותיקים לעולים — רותחת כבר זמן רב מדי ללא תשומת-לב.

הרצח המחריד במגדל-העמק היה התפרצות קיטור ראשונה, מתוך קלחת שדים זו.

והאמא צעקה בהלווייה:

דורה גרון

"יהודים הרגו אותך!"

בדירה המזונחת, לא הרחק ממר' עדון מפ"ם, גונח מכאבים שמעון אזרי לאי. אביו של אברהם אזולאי, שנע" צר יחד עם מאיר לוי כחשוד ברצח משה גרון. יש לו בעיות עם חוט השדרה, ל" אבא.

"אני לא יודע כלום ממה שהיה. אני חולה. יש לי מחלת סוכר, ואני שוכח הכל".

למגדל-העמק הגיע לפני כעשרים שנה, מייד עם עלייתו לארץ. נתנו לו צריף, ואמרו לו: זה הבית שלך. מאז הוא עובד כטבח בצבא, ואשתו כעוזרת-בית.

החברים

אשמים

7 הבתים החדשים שניבנו לא הרחק מביתו, ויועדו לעולים החדשים מרוסיה, הוא מסתכל עם קצת פילוסופיה: "מה איכפת לי השיכונים היפים שלהם? שיהיה להם לבריאות. העולם הזה לא חשוב. זאת המדינה שלנו בצריף ובשני כוץ. לכולם הכי טוב זה העולם הבא." ערב ראש השנה היה יום הולדתו של בנו אברהם בן ה-19. בגלל מחלתו של האב, ערך אברהם בעצמו את הקידוש, ויצא לשוטט עם החברים שלו.

"לא דאגתי" מספר אביו, "ידעתי ש אין להם לאן ללכת. או אפילו לא שאלתי אותו אתי יחזור. אברהם הוא בחור טוב מאה אחו. רק ביישן גדול, וכשהוא מס' תובב, בגלל שלא תמיד הוא עובד, סור חבים אותו החברים ומקלקלים אותו." אחד החברים האלה היה מאיר לוי, גם הוא בן למישפחה מרוקאית ותיקה במקום ובן גילו של אברהם.

למאיר היתה השהות בבית מאורע יוצא-דופן. בניגוד לחברו, שהספיק לה גיע רק עד מוסד לעבריינים צעירים, זכה כבר מאיר לשבת בבית-הסהור. שני

רק מילה תגיד לי, מישקה. רק מילה אחת. למה אתה שותק, מישיקה? זה לא מהגויים שאתה בתוך האד" מה. זה לא מחבלנים. זה מהיהודים. ה" יהודים הרגו אותך, בשביל זה עלינו ל" ארץ מרוסיה!"

בעיניים יבשות כבר מדמעות, כשהיא נתמכת על-ידי קרובי משפחה, הביאה ב" יום השני דורה גרון, עולה חדשה מרוסיה ותושבת מגדל-העמק, את בנה משה בן ה-18 לקבורה.

בחדר-המעצר של מישטרת נצרת הדר" ביק מאיר לוי בן ה-19, בן למישפחה מרוקאית החשוד כרוצחו של משה, את פניו המגחכים לסורגי הצוהר הקטן, ב" קש מנערה שחלפה במקום: "חגי לי נשיקה, בובה. זאת הנשיקה האחרונה ב" כל החיים שלי."

מגדל-העמק, אחרי הרצח המזועזע, נר" אית, במבט ראשון, כמימים ימימה. ב" פתחי הבתים משוחחחות עקרות-בית. כש" יגיע הערב שיפיג את החום, ייצאו בני" הנוער להסתובב ברחובות. גם במעלה הרוב קדש, שבו מרוכז חלק ניכר מעולי רוסיה שהגיעו למקום, שוררת אווירה של יום חול רגיל.

גם מועדון מפ"ם שומם. רק לפני יר" מיים נפגשו שם שני עולמות — עולמו של עולה צעיר מרוסיה, וזה של עבריין יליד הארץ, בן למשפחה מרוקאית, שכל ימיו עברו עליו במקום.

"לא יודע

כלום"

א כל מתחת לפני השטח, מורגשות המתיחות והעוינות בין שני המחנות: מחנה המרוקאים מפה, ומחנה הרוסים מפה. כשכל צד חושש מניקמתו של האחר, ב" עיקבות הרצח של ערב ראש-השנה. ה" שינאה שפרצה החוצה, נשארה בחוץ.

הקורבן

משה גרון, בן ה-18, שהתגייס לפני תשעה חודשים לצה"ל ונרצח בזמן חופשתו על-ידי בני מגדל-העמק. בתמונה למעלה: דורה גרון על קבר בנה שנרצח תוך כדי תיגרה: "מה קרה לנו פה? נהיינו כמו גרמניה?"